

Toespraak burgemeester mr. A.H. Brouwer-Korf
Opening (paviljoen) Parkhaven en Eerste Utrechtse
Havenfeest
Utrecht, 26 maart 2006

Dames en heren,

Als je aan Utrecht denkt, dan denk je niet, zoals bij Amsterdam, Rotterdam, Dordrecht of zelfs Zutphen of Nijmegen, aan het water. Utrecht ligt niet aan zee en wat je ook van de Kromme Rijn en de Vecht mag vinden, grote rivieren zijn het niet.

Dit gebied hier was oorspronkelijk weiland. En later lagen hier de moesgrachten, drie vaarten evenwijdig aan de Catharijnesingel waartussen je moestuinen vond en buitenhuizen. Vervolgens werd eind 19de eeuw het Merwedekanaal gegraven en verplaatste de Utrechtse industrie zich hier naartoe.

Het bijzondere van vandaag is dat dit gebied weer een nieuwe levensfase in gaat: als woongebied rondom een haven. Dat is mogelijk doordat de industrie met het graven van het Amsterdam-Rijnkanaal hiervandaan is verdwenen. In een tijd dat Utrecht, haventraditie of niet, overigens is gaan behoren tot de top-zes van de Nederlandse binnenhavens.

Utrecht en het water, het is zoals twee oude matrozen die elkaar na jaren zwerven over de wereld weer zijn tegengekomen en prima met elkaar blijken te kunnen opschieten. Utrecht is niet alleen Nederlands zesde rivierhaven. Recent werd ook de Vechtoever bij Zuilen opnieuw ingericht, veel meer georiënteerd op het water. De singels worden in ere hersteld, net als de vaarverbinding onder het spoor door via de Leidse Rijn. U kent het stadsstrand hier langs het Merwedekanaal.

Water inspireert de stad, water verrijkt de stad. En dat zie je ook hier in Parkhaven. Op zich klinkt het overigens wel grappig, een gloednieuwe historische haven. Wat deze haven nu al historisch maakt, dat zijn vooral de schepen die erin komen te liggen. Schepen waarvan het Utrechtse Statenjacht, dat hier in 2003 onder leiding van scheepsbouwmeester Kees Sars werd gebouwd en te water gelaten, wel het meest illustere is.

Dit gebied aan de westkant van de Utrechtse binnenstad zal in de toekomst een functie vervullen die de voorgaande functies combineert. We maken van de infrastructuur en de symbolen van haven en industrie gebruik om een gebied te creëren dat net zo aantrekkelijk is als de huizen en tuinen van de vroegere moesgrachten. Een stuk van de stad waar je graag komt, waar je elkaar ontmoet, waar altijd iets te doen is.

Parkhaven is nog niet klaar, hoewel er al veel werk is gedaan. Vandaag is het een feestelijke dag, want we openen het paviljoen van de historische haven, een gebouw dat verwijst naar het oude veilinggebouw, dat het overigens prima maakt in het Land van Ooit.

Parkhaven is een gebied dat, met z'n kleurrijke schepen, ateliers, bedrijfsruimten, terrassen, winkels, cafés en woningen, gaat bruisen. Met dank aan de gemeente Utrecht, Bouwfonds Fortis, BPF Bouwinvest en de Stichting Utrechts Statenjacht, die dit project ontwikkelen.

En natuurlijk de mensen van de Initiatiefgroep Historische Haven Utrecht, Mariken van Nimwegen, Michael van Leeuwen, Arco Zweistra, en de heer Cor Laan van het Utrechtse Woonbotenoverleg, die ik speciaal wil bedanken.

Een naam die hier ook genoemd moet worden is die van Kees Sars, bouwmeester van het Utrechts Statenjacht maar ook op vele manieren betrokken bij het beheer van deze haven, waar

het Statenjacht samen met de tjalk van de studentenroeivereniging een prachtige blikvanger is. Via hem mag ik, namens de gemeente Utrecht, een klein startkapitaaltje aanbieden aan de Vereniging van Scheepseigenaren van deze haven, waarmee ze een begin kunnen maken] met de inrichting van hun paviljoen.

Wat mij betreft kunnen we nu overgaan tot het openen van het paviljoen van deze nieuwe haven die nu al historisch is *en* van het Eerste Utrechtse Havenfeest. Ik zou zeggen: volle kracht vooruit.<